

като кино-звезда въ всички известни кучешки филми, като „Студентчески кучета“, „Кучешка мелодия“, „Кой уби Ровера“ и т. н.

Въ заведението, дето става дресировката, кучетата живѣятъ много разкошно. Артиститѣ-кучета иматъ на разположение широки стаи, въ които се поддържа най-строга чистота. Хранятъ ги съ особна каша, която се приготвява отъ месо и овощия. Сурово месо имъ даватъ само веднажъ въ недѣля. Всѣки день кучетата ги кжпятъ, правятъ имъ душъ и ги водятъ при ветеринаренъ лѣкаръ за преглеждане.

Летежътъ на ластовицата. Единъ жителъ на френския градецъ Сентъ-Авалдъ направилъ любопитенъ опитъ за да разбере, съ каква скоростъ лети ластовицата. Той уловилъ една ластовица отъ гнѣздото ѝ подъ стрѣхата на жилището си и я далъ на единъ свой приятель, който пжтувалъ за Мецъ. Последниятъ, щомъ стигналъ въ Мецъ, пусналъ птичето на гарата. Това било въ 9 часа и 35 минути сутринята. Въ 10 ч. и 8 мин. ластовицата се завърнала въ гнѣздото си, — значи прелетѣла разстоянието отъ Мецъ до Сентъ-Авалдъ отъ 45 клм. за 13 минути и 45 секунди, т. е. летѣла е съ скоростъ 201 километра въ часъ. Най-бързитѣ желѣзници взематъ по 100 клм. въ часъ.

100 години се изминаватъ, отъ какъ сж започнали да се продаватъ готови дрехи. До 1830 година хората си правѣли дрехи по мѣрка. По-беднитѣ, като нѣмали възможность да плащатъ скжпо на шивача, снабдявали се съ дрехи отъ вехтошара, който продавалъ по-евтино стари палта, панталони и др., които богатитѣ му отстжпвали, когато извехтявали дрехитѣ имъ. Тогава въобще хората съ по-скромно положение никога не могли да иматъ ново облѣкло.

У нѣкой си Пиеръ Парисо — продавачъ на стари дрехи — се зародила мисль да приготвява и продава готови нови дрехи. И обнародвалъ следната обява: „У мене ще намѣрите готово ново облѣкло на твърде достжпна цена. Ако не ви прилѣга добре, ще бжде преправено споредъ тѣлото ви“. Тѣй се открила на широко въ пазаря продажба на готови нови дрехи. Парисо ималъ голѣмъ успѣхъ.